

ZAMETKI POKLICANOSTI

Janezek seveda, tako kot vsi mi, hodi v šolo. A osnovna šola je v njegovem času trajala samo štiri leta.

Čas hitro teče in po končani osnovni šoli zaprosi svojega očeta Franca, ki je sicer zelo strog, če se lahko vpiše na klasično gimnazijo. Oče ga resno pogleda in z ostrim glasom vpraša: »**Zakaj!?**« S prodornim očetovim pogledom soočen desetletni Janezek je ves zmeden, a kar iznenada dobi čuden preblisk, za katerega še sam ne ve, od kod se je pojavil. Izstrelil: »**Hočem biti misijonar na Kitajskem!**« »Kaj pa klatiš, ti mlečnozobec,« mu zabrusi oče. A na gimnazijo ga vendarle pusti.

Srednja šola traja celih osem let. Najprej obiskuje klasično gimnazijo v škofovih zavodih v Šentvidu, nato pa še v Ljubljani. Je resen in marljiv dijak, pa tudi zelo odprte glave. Marsikdo zato pomisli, da bo po končani srednji šoli šel v bogoslovje in postal duhovnik. Tudi sam o tem veliko razmišlja. A Bog je imel z njim drugačne načrte. V Janezu namreč že gori neustavljiva želja, da bi zdravil človeška telesa. Odloči se: postal bo zdravnik in to kirurg! Ob koncu svojih srednješolskih let zato reče Janezu Oražmu, ki pozneje postane profesor na Teološki fakulteti in rektor semenišča v Ljubljani: »**Vi boste zdravili duše, jaz pa telo.**«

Za to, da boš lahko kaj postal in pomagal drugim, se moraš učiti. Bodi priden, uči se, delaj domačo nalogo in ne išči izgovorov.

